

Г. С. Козаченко,

асистент кафедри менеджменту банківської діяльності,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

СТАН ТА ПРОБЛЕМАТИКА РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ ЯК СЕГМЕНТУ РИНКУ КАПІТАЛІВ В УКРАЇНІ

Під ринком капіталу прийнято розуміти сектор грошового ринку, на якому продаються і купуються грошові кошти на тривалий (більше одного року) термін для збільшення маси основного й оборотного капіталів за посередництвом банків, страхових компаній, інвестиційних і пенсійних фондів, фондів взаємного кредитування [1, с. 125—127]. Класичними операціями ринку капіталів є: операції з фондовими інструментами, довгострокові депозити та позички комерційних банків та операції спеціалізованих інвестиційних та фінансових компаній тощо.

Проте я вважаю, що доцільніше розглядати ринок капіталів саме як систему ринкових відносин, котра здатна забезпечити акумулювання та перерозподіл грошових коштів та фінансових активів для забезпечення процесу відтворення ринкової економіки, вагоме місце в якій посідає сегмент фондового ринку.

За 20 років функціонування фондового ринку України вдалося досягнути певних позитивних результатів. Зокрема, зусиллями Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку і Агентства з розвитку інфраструктури фондового ринку активно розвивається нормативно-правова база, не припиняється розвиток інфраструктури, запроваджено системи моніторингу та розкриття інформації, вдосконалено систему захисту прав інвесторів, підвищується рівень знань населення щодо роботи фондового ринку. Також завдяки широкому світовому використанню новітніх інформаційних і фінансових технологій, на фондовому ринку розроблено систему електронної подачі звітності емітентів цінних паперів та створено єдину інформаційну базу даних емітентів. На сьогодні, як на законодавчому, так і на організаційно-інституційному рівнях реалізована переважна більшість заходів, зазначених у відповідних нормативно-правових актах щодо розвитку фондового ринку України [2].

Процеси реформування економіки зумовлюють створення фондового ринку, як складової частини ринкових відносин, що забезпечує вільний обіг грошових коштів та фінансових активів. Фон-

довий ринок, перш за все, має сприяти обігу та раціональному розміщенню фінансових ресурсів, давати можливість самостійно оцінювати ефективність управління ними та створювати умови для добросовісної конкуренції та обмеження монополізму.

Для становлення фондового ринку України як ефективного механізму обігу фінансових активів, забезпечення належних умов для інвестицій та надійного захисту їх інтересів, його подальший розвиток та функціонування повинні будуватися на таких принципах: соціальна справедливість, надійність захисту інвесторів, урегульованість, контрольованість, ефективність, правова упорядкованість, прозорість, відкритість та конкурентність [3].

Актуальними проблемами функціонування сучасного фондового ринку України, що гальмують його подальший розвиток є недостатнє законодавче регулювання ціноутворення, зокрема механізмів валютного регулювання на фондовому ринку, низька ліквідність та капіталізація, обмежена кількість ліквідних та інвестиційно привабливих фінансових інструментів. Всі вони є прямим відображенням посткризового періоду, який наразі переживає український фондовий ринок.

Для вирішення проблемних питань і стимулювання подальшого розвитку ринку Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку було розроблено проект розвитку фондового ринку на 2011—2015 роки, в якому окреслені наступні завдання: збільшення капіталізації, ліквідності та прозорості фондового ринку, вдосконалення ринкової інфраструктури та забезпечення її надійного і ефективного функціонування, вдосконалення механізмів державного регулювання, нагляду на фондовому ринку та захисту прав інвесторів, стимулювання подальшого розвитку фондового ринку України [2].

Головною метою цієї програми виступає посилення захисту прав інвесторів на фондовому ринку та сприяння становленню конкурентоспроможного фондового ринку України.

Отже, позитивні тенденції сучасного функціонування фондового ринку в Україні не вирішують головні проблеми його розвитку, а лише гальмують його становлення як потужного сегменту ринку капіталів. Запровадження та реалізація Проекту розвитку фондового ринку на 2011—2015 роки надасть можливість вирішити ряд проблем та досягти наступних результатів: розширити пропозицію фінансових активів інвестиційного спрямування, активізація вторинного ринку та ринку похідних цінних паперів, забезпечення інформаційної прозорості фондового ринку України, наближення до міжнародних стандартів функціонування, за-

лучення широкого кола інвесторів на ринок та вдосконалення системи підготовки кваліфікованих фахівців для ефективного функціонування фондового ринку.

Список літератури

1. Гроші та кредит: підруч. [4-ге вид., перероб. і доп.] / М. І. Савлук, А. М. Мороз, І. М. Лазепко [та ін.] — К.: КНЕУ, 2006. — 744 с.
2. Електронний ресурс: Офіційний сайт Держаної комісії з цінних паперів та фондового ринку. — Режим доступу: <http://avalon.ssmc.gov.ua/fund/development>
3. Електронний ресурс: Юридичний журнал: Концепція функціонування та розвитку фондового ринку України. — Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=1535>

УДК 339.187.44.:334.722(477)

М. О. Козачук,
аспірант кафедри банківських інвестицій,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФРАНЧАЙЗИНГУ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО БІЗНЕСУ

В умовах світової фінансової кризи країни СНД приймають рішення по підтримці ділової активності малого та середнього бізнесу. В несприятливих фінансово-економічних умовах у найбільшій мірі проявляються навички самих підприємців у сфері інновацій — пошуку нових і впровадженні результативних методів, і використанні конкурентних переваг.

Створення об'єктів інтелектуальної власності і управління ними — найважливіший фактор успіху в бізнесі. Формування і запуск франчайзингової системи — це найвищий рівень втілення в практику інтелектуального капіталу і один з найкращих методів конкурентної агресії.

Як показує багаторічна практика використання франчайзингу в розвинутих країнах — це надзвичайна ефективність, яка пов'язана з ідеєю тиражування, перевірена практикою концепцій бізнесу.

Франчайзинг є особливою формою підприємницької діяльності, заснованої на укладанні ряду угод по яким одна сторона надає іншій стороні право вести бізнес від свого імені.